

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno lustrirano prilogo „Družinski Prijatelj“. Uredništvo „Zarje“ je v Trstu Via dell'Acquedotto št 91. (pritličje). Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi „Družinski Prijatelj“. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

ZARJA

Upravištvo „Zarje“ je v Trstu, ulica delle Poste št. 9. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s prilogo je za vse leto naprej po pošti K 6.— za pol leta K 3. Posamezne številke po 6 v. Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno peti vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilni nega računa št. 64139.

Oči imajo in ne vidijo...

(Iz preroka Izaija)

Najhujši greh človekov je zaslepljenost, zakrnjenost, da celo to, kar jasno vidi pred seboj, ne priznava, kakršno je v resnici, da utaji žarke, ki mu padejo na zenico... Seveda je to umeti z ozirom na duševno življenje. Izveličar, najboljši poznavavec človeškega srca, je tej dušni boleti dal ime: greh proti Božjemu duhu in dejal, da ni odpustljiv.

Pri nas na Primorskem imamo tudi ta pojav. Dušna slepota, zagrizenost, ki onemogočuje resnično sodbo o najpreprostejših stvareh, se je lotila celih družabnih slojev, političnih strank, posameznih stanov. Imamo take slepce v nasprotniških vrstah, imamo jih pa tudi med nami samimi. O obeh hočemo danes izpregovoriti.

Izobraževavno delo — na krščanskosocialnem temelju, ki se je začelo v Trstu na eni, v Pulju, pa tudi v Pazinu na drugi strani, gotovo nima nobenega političnega značaja na sebi. Njega namen je ljudstvo krepiti v verski zavesti, odpreti mu oči za socialne in gospodarske probleme v novi dobi, pokazati mu soglasje med vero in vedo, razpršiti v njem tozadevne dvome, navaditi ga na pošteno knjigo, v prvi vrsti pa osamosvojiti ga! Naj ne bo suženj, topo bitje, ki sledi slepo, odkoder pride veter, kamor mu vele ti ali oni patentirani narodnjaki, kamor ga potiskajo oderuhi in advokati, katere patrijotizem redi. Z ozirom na kulturni boj, ki v Avstriji brezdvoma prejalisej izbruhne in z ozirom na liberalizem ter pokretaški radikalizem, ki se v Istri dan na dan bolj bahato šopiri, morajo krščanskosocialna društva svoje člane pripraviti na boj proti svobodomiseltvu. No proti temu je veliko ugovorov.

Ta društva niso potrebna, pravijo. Naš istrski narod je eminentno katolišk, čemu torej še katoliška društva? Žalibog, da temu ni tako. Naš istrski narod je nemalo tudi po krivdi ekstremnih narodnostnih bojev, ki posameznika vendar podivjajo, ponekod zelo malo, kaj še „eminentno“ katolišk, namreč po svojih dejanjih. Roko na srce — zelo slabo je v moralnem oziru v mnogih naših krajih. Mladina pleše nasproti svoji pogubi, zapleše ne toliko zdravje kot vso resnost in smisel za lastno duševno in gospodarsko povzdigo in tako pripleše do betežne, bebaste starosti. Vino stori tudi svoje. Kjer se mnogo pije, tam je narod top in za nobeno stvar vnet. Hitro splamti, še hitrejše spopeli. Tak je južni francoz — kdo se ne spominja kras-

nega kipa Tartarina iz Tarrascone? — tak Sicilec, tak Apulec, tak Grk itd. Ponekod pa so ljudje tudi že brezverni. Očitno sicer ne taje nadnaturnih resnic, a v srcu so izgubili smisel zanje in se po tem ravnaajo. Dokaz so prazne cerkve tuptam, v več krajih, kakor bi bilo želeti.

Naši nasprotniki, saj poštenjeji izmed njih, to dobro vedo. Vidijo posirovelost, spolsko razbrzdano, suženjstvo nespoštovane žene, trpljenje mater in gospodinje, lahkomišljenost mladine, nezavednost mož. Hočejo temu odpomoči. Kako? S prosveto na „izključno narodnem“ temelju. Tako se glasi § 3 nanovosnovanega akademiskega ferialnega društva „Istra“.

Izključno-narodni temelj bi mogel biti tudi verski temelj, dasi je precej fantazije treba, da se položi ta pomen v ta pojem. Toda, ko so katoliški akademiki na osnovem shodu „Istre“ predlagali, naj se povdarja „katoliško-narodni“ temelj, da ne bo nesporazumljenja, so bili ostali proti temu. To je jasen dokaz, da to, kar nasprotniki razumejo pod „izključno-narodnim“ temeljem ne soglašajo s katoliškim, mu je nasprotno ali pa vsaj indiferentno nasproti verskemu vprašanju. Če je nasprotno, potem ni več nobene diskusije med nami in nasprotniki, kajti potem so liberalci, dasi taje, in mir besedi. Ampak oni se še vedno izgovarjajo. „Izključno-naroden“, pravijo, ne nasprotuje nikakor veri, verskemu čustvovanju, ampak ga le pusti v nemar, ker take ločitve duhov v Istri še ni treba...

Ni treba! Pa ukažite zemlji, da se bo nazaj zasakala! Ločitev je že tu. Tudi niso posamezniki ločitve krivi, najmanj še „emiserji“, ki bodo s tem imenom še zasloveli kakor nekdanji nizozemski geuzi ali pa sanskuloti iz francoske revolucije. Načelna gibanja te vrste nastanejo vsled vpliva dolgotrajnih, neprestano delujočih razmer in sil, imponderabilij, ki jih posamezniki ne ustvarijo in posamezniki tudi ne razdro! Veliko je tu delovalo skupaj in če ste radovedni, imenujemo le nekaj sestavnice in vzrokov tega gibanja: Osnutje „Narodno-delavske“, ki je skozinsko liberalna, mlajša visokošolska generacija, ki je izgojena v duhu Masarykovem, pazinska gimnazija, domena pokretaštva, mlajše učiteljstvo, filiala praške svobodne misli, stari Matko Mandić, ki se je popolnoma vdinjal Hribarju, načelniku kranjske liberalne stranke, katera ima v svojem programu svobodno šolo, ricmanjska afera, osnutje liberalnega dijaškega društva za Istro, dejstvo, da so potisnili krščanskosocialno mislečega dr. Laginjo v stran in spravili na vrh Pošćiće, Kureliće, Pangeree (človek, ki je sestavil in podpisal kulturno-bojni protest proti tržaškemu škofu, časi ni bil poklican v to), Šiškovice in druge take liberalne maliče.

Najusodnejše med vsemi pa je, da je zadnji čas „Politično društvo za Istro“ obleklo oficijelno liberalno kuto in se zdaj pač nič več ne more izgovarjati z „izključno narodnostjo“. Stvar je taka:

Na istrskem bregu rapidno napreduje krščansko socialno izobraževalno gibanje, ko se je zanj pridobila Dolina, so tudi najhujši pesimisti med nami zajeli novega poguma Emiserji od „Narodno-delavske“ iz Trsta, ki je tudi nepolitična organizacija, so hoteli delati zgago, pa ni šlo. Njih vodja, neprekosljivi otrobovez Josip Mandić predzadnji nedeljo v Boljuncu, kamor je prišel kot nepovabljen vsiljivec na veselico ondotnega „kat. izobr. društva“ niti besede ni dobil, kar kaže, kako malo se naše ljudstvo zmeni za to tržaško zvezdo-repatico starih voditeljev. To je domišljavega človeka tako togotilo, da je aranžiral protishod. In da bi kaj domačega ljudstva dobil, je naprosil drž. posl. Matka Mandića, da je ta sklical shod „Politiškega društva za Istro“, potem pa seveda dal njemu besedo. Užaljeno samoljubje. Komedija se je tudi v nedeljo naredila, žalibog, da so jo krščanskisocialci z dvema upravimpozantnima protishodoma v Boljuncu in Dolini korenito pokvarili in v tragedijo izpremenili. Kako, je povedano na drugem mestu. Tu le nekaj najznačilnejših momentov.

Stari Mandić se je na tem shodu zopet čutil poklicanega osebno napadati dr. Šuštersiča in povzdigovati svojega prijatelja Hribarja. Kaj imata ta dva opraviti s shodom „Politiškega društva za Istro“ v Boljuncu, sam Bog vedi. Na tem shodu tik pred volitvami je bilo pričakovati, da se postavi kak kandidat (Šiškovice itak že dolgo prosi in upa), da se razmotri o gospodarskem programu za Istro itd., ne — Mandić ni imel drugega opravka kot to, da je napadal dr. Šuštersiča. Seveda, osebno ga ni imenoval, toda tako brezdvoybeno označil, da so navzoči tržačani rjuli in insultirali nenavzočega dr. Šuštersiča kot le oni znajo. Vnovič se vriva vsakomur misel, z a kaj neki Mandić Hribarja vedno tako hvali? In govori se to in ono...

Mladi Mandić pa je topot imel veliko smolo. Nek prijazen človek — brezdvoma kandidat s prerahljano brado, Urbančič — je „Narodu“ v Ljubljano poslal njegov govor kakor je bil v originalu govorjen. Puhlost, ki zeva iz vsakega stavka tega zmašila, je naravnost občudovanja vredna. Ampak v enem oziru je vendar zabeležitve vredna. Mladi Mandić se je zaletaval v osebe iz Ljubljane. Zelo neokusno. Dalje: Priduševal se je, da ni ne liberalec ne klerikalec, ampak edinole Slovenec. Že samonasebi je ta razpredelba slaba kajti vprašanje za vsakega posameznega Slovenca v Istri je — ne ali je liberalec ali klerikalec

LISTEK

Ne, gospod!

(Povest H. Litrova. Iz hrv. Starogorski).

Krasen dan je bil v Trstu 15. sušca 1887. Nobenega oblaka ni bilo videti na modrem nebu in ako bi se na vrhuncu julijskih step ne opazali trakovi snega, bi človek mislil, da je sredi leta.

Ladja „Ema“ je bila ozaljšana z zastavami. Moštvo v svatovski obleki se je razgovarjalo na krovu, željno gledaje na kopno, kdaj pride mladi par, njihov kapitan in lepa Ema.

Konečno se začuje veselo klicanje v luki, kojemu so se pridružili mornarji z „Eme“ in ostalih ladij. Lestve, po katerih se je plezalo na ladjo so bile ovite z bršljanom.

Prvi stopi na stopnice Hinko, poda mladi soprogi roki in za njima stopi oče Maimoni. Drugi gosti so ostali v ladjicah. Ema je zamenila poročno obleko z potno in je bila zelo vesela.

Na ladji vpraša Hinko, če je vse v redu in zapove, naj ladja odjadra v morje.

Ob slovesu je objel kapitan Mainonija in istotako Ema.

Ladja se je jela gibati in Ema še enkrat zakliče „z Bogom“ svojemu očetu, ki je z ostalimi gosti s solzami v očeh mahal s klobukom in želel srečno pot.

Spočetka je bilo na morju krasno vreme. — Severozapadnjak je vladal v jadranskem, iztočnjak v sredozemskem morju. Kakor hčerki pravega pomoršaka, je prav dobro dela Emi pot po morju in tudi Hinko ni skoparil pri ureditvi njene kajite, tako mladi gospe ni manjkalo ničesar. Srčno je bila hvaležna svojemu soprogu za toliko ljubav. Le njene prejšnje, detinske veselosti ji je manjkalo. Pletoč in vezoč na brodu so se njene misli bavile s slikami prošlosti in bodočnosti, razmišljala je o nekih tesnobnih slutnjah.

Taka so ženska srca.

Možak se zanima za sedanjost, dočim žene mislijo o preteklosti, o spominih, ter z nekim strahom gledajo v bodočnost, boječ se, da bi nastale kake nevarnosti.

Ocean pa daleč ni bil tako prijazen, kakor sredozemsko morje.

Od Kadisa se je barometer dvigal polagoma, ter sedaj jel padati, dokler se okrog Lisabone ne pojavi zopet lepo vreme. Ali za nekaj ur se je pooblačilo nebo in pričakovati je bilo jugo-zapadnega vetra. Na 29. sušca so se morala zavezati

vsa jadra, da srečno preplovejo rt Finistere. Na 30. sušca se je ladja vstavila v biskajskem zalivu, da ob ugodnem vremenu odjadra naravnost v Bordeaux. Če bi pa bilo viharo, se vsidra na kaki varni točki španske ali francoske obali. V tem so priplavili valovi razstresene ostanke razdane ladje.

Hinko je izprevidel, da so okovani komadi razbite ladje nevarni vsakemu brodu, zato je zelo pazil na smer svoje ladje. To mu je bilo po dnevi lahko, a ko nastopi noč, se bo moral predati usodi. Ravno je minilo poldne. Hinko je bil na krovu, ko začuje na prednjem delu ladje strašen udarec. Hipoma je pridrla voda v ladjo, ki se ni dala odstraniti vkljub vsem naporom.

Prej, kakor so se prav zavedli, povzpela se je voda že pet čevljev visoko. Luknja se ni dala zamašiti, ker so bile naložene v ladji silne deske, ki so bile za to, da bi se ladja tako hitro ne potopila.

Sicer voda je dvignila nekatere deske, druge pa tiščala na dno ladje, da je bila v nevarnosti, da se razčesne.

Voda je že narastla na osem čevljev in ladja je le še nekoliko molela izpod morske površine.

(Dalje.)

ali pa Slovenec — ampak ali je liberalni Slovenec ali krščanskodemokratski Slovenec! Voila Mandić! Tako je! Ampak mladi Mandić je v svojem govoru sam sebi bil po ustih. On sam meni, da ni ne liberalce ne klerikalce. Torej saj javno se on ne meni za to razliko v načelnem mišljenju posameznikov, je ne vpoštevata, ne pripoznava za Istrane. In vendar je proti „klerikalizmu“ zabavljal! Dejal je namreč: „klerikalci se bore za nadvlado internacionalnega klerikalizma, kateremu hočejo ohraniti njega neizmerno bogastvo in gospodovalno pozicijo nad lahkovernim ljudstvom“. Torej — preje trdi, da ni liberalce, kmalu pozneje pa psuje krščanske politike, da hočejo uveljaviti internacionalno rimstvo, lahkoverno ljudstvo ohraniti v sužnji pokornosti itd. Da je to naperjeno proti katoliški duhovščini — kaj naj drugače pomeni fraza o „lahkovernem ljudstvu“? — je na prvi pogled jasno. In še bolj jasno, da se je Mandić s tem javno izpovedal za liberalca. In ta zagrizeni liberalizem predsednika brezverske, socialistovske „Narodnodelavske“ je vzelo v zaščito, pod svoj plašč „Politično društvo za Istro!“ Mi smo dozdej želeli samo eno: Naj bi izginili med pristaši „Edinosti“ vsi oni politični slepci, ki res sami sebe varajo in si verujejo, da ni ne liberalizma ne klerikalizma. Potem bo namah situacija jasnejša in boljša. Potem bodo izpregledali tudi slepci na naši strani.

Veliko prej kot smo mislili, se je to tudi zgodilo... Glej Boljunc!...

Zdaj nastane bodisi za našo duhovščino, bodisi za naše krščansko-misleče laike resno vprašanje, ali naj se še borijo v eni vrsti s tistimi, ki jim očitajo „mednarodni klerikalizem“ in to, da izrabljajo s svojim „neizmernim bogastvom“ lahkovernost ljudstva? Toda to vprašanje se mi zazdaja še ne zdi tako važno. Samostojni politični nastop krščansko mislečih elementov je nekaj, kar ne bo prepozno, naj pride tudi šele po daljši dobi. Tudi se mora to rešiti po tehtnem prevdanku in vpoštevajanju vseh razmer. Ob svojem času bo prišlo samo od sebe. Najvažnejša je nepolitična organizacija. In v tem oziru je zdaj — v tako važnem trenutku — naravnost brezvestnost, ako vsi naši možje ne skočijo na krov! Katoliški istrski akademiki so že ustanovili svojo lastno izobraževalno organizacijo „Dobrolo“, ali naj zaostanejo za njimi tisti, ki imajo v prvi vrsti na logu ljudstvo voditi do krščanskih vzorov? Vun iz zakristij med ubogo ljudstvo, h kateremu so se v temni noči, ko so spali pastirji, prikradli volkovi! In če kdo da dendanašnji svojo glavo za vero, pa pesimistično gleda, kako prodirajo sovražniki vere, češ, saj nič ne bom opravi — tega človeka mu enišvo brezdvoma nima tiste cene, ki bi ga imelo, ako bi reševal največjega mučenika — od liberalcev otrovano ljudstvo! Naj se ne poreče enkrat iz najvišjega sodnega stola:

„Čemu so mi obilne vaše žrtve, zlihleji vaši?... Pojte pomagat tlačnim, sirotam in vdovam in usmiliti se ljudstva.“ (Jzajia prerok).

„Svobodomisleci.“

Drugi pondeljek, dne 7. septembra se bo vršil v Ljubljani prvi sestanek slovenskih svobodomiselcev. Dobro je, če ob tej priliki svoje čitatelje nekoliko seznanimo s to nevarno strujo, ki se žiri žal tudi k nam pod imenom svobodne misli.

Pod imenom svobodomiselcev se zbirajo dandanes vsi največji sovražniki krščanstva. Že ime na sebi je polno hinavščine, pomeni namreč čisto kaj drugega, kakor kaže beseda. Takozvana „svobodna misel“ ne pozna in neče poznati nobene svobode prestega mišljenja, ampak sovraži in skuša podreti zse, kar se ne strinja z njihovo ostudno agitacijo proti krščanstvu. Svobode torej ni v taboru svobodomislecev, pa tudi misli zdrave ni, temveč samo slepa strast v brezupnem boju proti Bogu.

Ime „svobodna misel“ je novejše. Skovali so jo framazoni, ki so se bali, da se ne bi preveč razcepile bojne sile proti krščanstvu, ko so se sovražniki krščanstva razdelili med liberalce in socialne demokrate. Liberalizma so se bolj poprijeli kapitalisti, ubožni sloji pa kar jih je bilo brezvercev, so šli svojo pot v socialno demokracijo. Sovražniki krščanstva, posebno framazoni, so si ubijali glavo, kako naj bi združili ti dve vojski in izmislili so si novo strujo pod geslom „svobodne misli“, v kateri naj bo prostora za vse sovražnike krščanstva brez razlike stanu.

„Svobodna misel“ je delo framazonov. Ker že govorimo o framazonih, povemo tu na kratko, kaj je framazonstvo. Beseda framazon je angleškega izvora. Angleška beseda „freemason“ (čitaj „frimesn“) je sestavljena iz besedice „free“ (čitaj „fri“), kar pomeni „prost“, in iz besedice „mason“ (čitaj „mesn“),

kar pomeni „zidar“, tako da pomeni framazonstvo po naše prosto ali svobodno zidarstvo.

V srednjem veku (to je pred šeststo, sedemsto in več leti) se je mnogo zidalo, takrat so zrastle mogočne in krasne cerkve, ki jih še dandanes občudujemo po Evropi. Moralo je torej biti mnogo zidarjev. Ti so takrat običajno živeli in delali v družtvih ter bili strokovno kaj lepo organizirani v takozvanih zadrugah ali cehih. Bili so pa tudi še drugi zidarji, ki niso pristopili nobeni taki zadrugi. Živeli so izven zidarskih društev na svojo roko, hodili po svetu in si iskali dela in zaslužka. Take so imenovali proste zidarje, ker niso bili vezani na nobeno zadrugo, temveč so svobodno delali in zidali kjer in kar se jim poljubilo. Ti prosti zidarji so bili torej iz početka čisto pošteni krščanski ljudje.

Pred približno 200 leti pa je šinilo nekaterim nemirnim duhovom v Londonu v glavo, da bi začeli zidati neko drugo vrsto zgradbe, kot so jih zidali srednjeveški prosti zidarji. Pa ker so tudi oni hoteli biti svobodni, so si pridejali ime prostih zidarjev. Tudi njihova pravila so v marsičem posneli in skušali svoje društvo urediti po vzgledu srednjeveških prostih zidarjev — le s to veliko razliko, da so namerali vse kaj drugega. Ti novi „prosti zidarji“ so namreč dobro znali, da že obstoji ena mogočna zgradba, ki ni zidana iz kamna, ta zgradba se imenuje katoliška cerkev. No — so si mislili „prostozidarji“, — kaj ne bi tudi mi zgradili eno novo cerkev? Ker pa ne moreti obstati dve katoliški cerkvi druga poleg druge, kakor ne tema ob svetlobi, zato so rekli: zgradimo si cerkev, tudi če porušimo pri tem dosedanje katoliško cerkev. Pogumno torej na delo!

Kakšno je to delo prostih zidarjev ali framazonov, razvidi lahko vsakdo iz tega, kar smo dosedaj rekli. Framazoni kriče, dasi ne vedno glasno: Doli s katoliško cerkvijo! Ker pa temelji cerkev na papežu, škofih in duhovnikih, zato doli z duhovščino! In ker obstoji cerkev iz pravovernih kristjanov, zato treba širiti razne blodnje in krive nauke proti krščanski veri, tako da se preganja katoliška cerkev in njena duhovščina, zato jih je tudi največ v Rimu, kjer je prvak katoliške cerkve. Povsod gledajo izpodkopati vero in krščansko življenje. Da to čim prej dosežejo, zato podpirajo ogromno število brezverskih časopisov in pritisakajo tako na vladarje in ministre, da vladajo po njihovi volji, če pa nočejo, jih že framazoni spravijo s pota. V njihovi službi delajo tudi revolucionarni anarhisti z bodali in z dinamitom.

Framazoni pa ne samo rušijo, ampak tudi zidajo. Njihova zgradba ali cerkev se imenuje loža. To je društvo, v katero se sprejemajo oni, ki se „posvete“ boju proti Bogu in katoliški cerkvi. Vsi člani se obvežejo z grozno prisego, da bodo zvesto čuvali društvene tajnosti, da bodo sovražili cerkev in živeli ter umrli brez zakramentov. Ni možno sicer dati natančnih podatkov, vendar se sodi, da je sedaj po svetu okoli 20.000 lož s približno poldrugim milijonom članov. Samo na Nemškem je okoli 600 lož z 47 tisočimi društvenikov. Bujno procvitajo framazorske lože na Francoskem, v Italiji, na Španskem, Portugalskem, v Ameriki in drugod.

Poleg teh pravih članov je pa veliko več takih, ki ne poznajo vseh framazonovskih tajnosti, ampak jim slepo služijo ter hujskajo po svoji moči proti katoliški cerkvi in njenimi pastirji po časopisih in svojih organizacijah. Imena, pod katerimi nastopajo, so po raznih deželah različna. V nas Slovincih se imenujejo n. pr. narodno napredni, narodno radikalni in svobodomiselni. Pri nas v Trstu ne nastopajo tako odprto kakor drugod po slovenskih deželah, zdi se jim za sedaj ta pot bolj primerna v dosego svojega cilja. Tržaški svobodomisleci se navadno solze, češ, da se zanaša k nam „kranjski prepri“ zatrjujejo, da jim gre le za narodno prosveto, znajo biti celo po svoje pobožni in tarnajo, da odvrtačujejo nekateri mlajši duhovniki posebno pa škof verno ljudstvo od cerkve. Starejšim „svečnikom“ rad napravijo kak poklon (Dolina) ker menijo v svoji nadutosti, da stoje ti duhovniki na njihovi strani, pa se zelo motijo. Iz njihovih ust zveni kaj zapeljivo: vera nam je preveč vzvišena stvar, da bi jo hoteli vlačiti v vsakdanje prepire, čemu se pričakati za vero, ko smo vsi sinovi iste cerkve.“ („Narodna delavska organizacija“, „Edinost“ itd.).

Najlepša cvetka tržaških svobodomiselcev so seveda Ricmanje: Tem so v „Edinosti“ prižigali kadilo kot „narodnim mučenikom“, dokler jih niso spravili tja, kamor so jih hoteli spraviti v življenje brez Boga. Pred temi „svobodomisleci“ bomo vsak čas svarili. Za sedaj smo le radovedni, kakšna družba se snide v Ljubljani.

NOVICE.

n Spremembe v duhovščini. — Č. g. Antón Križman, dosedaj kaplan v Sežani, pride za kaplana k sv. Jakobu v Trst. Novomašnik Avgust Zlobec pride za kaplana v Sežano, novomašnik Vincenc Zigušić za kaplana v Kastav, novomašnik Julij Lažič za kaplana v Buzet.

n Jugoslovansko časnikarsko društvo. Deželna vlada na Kranjskem je potrdila pravila „Jugoslovanskega časnikarskega društva“ s sedežem v Ljubljani. Potreba tega društva, katerega namen je pospeševanje gnotnih interesov svojih članov in pospeševanje časnikarske naobrazbe, je bila že davno jako nujna. Slovenski in hrvaški časnikarji si bodo v tem društvu ustanovili lepo strokovno organizacijo, ki bo gotovo podpirana od vseh, ki razumejo pomen časnikarstva. Društvo pristopi kot član „Zvezi slovanskih časnikarjev.“ V kratkem se skliče občni zbor v Ljubljano. Pozivamo slovenske in hrvaške časnikarje, da v obilnem številu pristopajo temu velevažnemu društvu, o katerem je že sedaj gotovo, da bo najmočnejša slovenska — hrvaška časnikarska organizacija. Vsa pisma za „Jugoslovansko časnikarsko društvo“ do občnega zbora sprejema uredništvo „Slovenca“ v Ljubljani.

n Katoliško narodno dijaštvo v Gorici. Katoliško narodno dijaštvo, zastopano iz vseh slovenskih dežel, se je zbralo, 200 po številu, v solčni Gorici. Geslo njih je: „Z Bogom za narod!“; po mislih in čustvu se strinjajo z ljudstvom, ker so izšli iz njega in vedo, da more le globoka verska zavest in življenje po vzorih sv. Cerkev ustvariti človeka pripravnega za najvišje smotre, za dosego časne in večne sreče. Mladi so naši fantje in v prsih jim bije gorko sree. Od mladine nam je pričakovati vse, kaj šele od akademične mladine, ki si je zapisala na prapor Strossmayerjevo geslo: Za vero in dom! Ni zadosti, da kdo le govori lepe besede, možak je, ki se po njih ravna. In katoliško narodno gibanje je vzbudilo toliko svežih moči in sil, zanetilo toliko ognja, da je človek vesel, če pogleda po lepi slovenski zemlji, iz katere so vsklile bujne cvetke krščanske kulture in preporoda. Da naši fantje res delajo po geslu „Z Bogom za narod!“, o tem smo se prepričali prijatelji katoliškega-narodnega dijaštva pretečeni teden. Naj bi rodili sklepi obilo sadov v prid ljudstvu in najvišjim vzorom človeštva! V upu in delu je zmaga, to je bilo geslo katoliškega našega dijaštva, naj bo tudi naše! Katoliško slovensko ljudstvo mora biti veselo gibanja katoliško-narodnega dijaštva, zato lahko s ponosom in radostjo pozdravlja svoje sinove, zveste veri in narodnosti.

Žal, da radi prepičlega prostora ne moremo natanko poročati o tem velevažnem sestanku.

n Četrtri češki katoliški shod se vrši v Pragi od 29. avgusta do 2. septembra.

n Umrl je priljubljeni slovenski skladatelj Gustav Ipavc v št. Juriju ob južni železnici na Štajerskem.

n „Katoliška tiskarna“ v Ljubljani se je preselila v novo krasno poslopje. Prevzvišeni g. knezoškof ljubljanski je blagoslovil to veličastno zgradbo v četrtek 27. t. m. Zvečer ob 8 uri so imeli v veliki dvorani „Uniona“ banket uslužbenci pod jetij Katoliškega tiskovnega društva.

n Bliža se šolsko leto in kmalu bo konec počitnic. Kje pa nameravate kupiti svojim otrokom vse potrebne šolske potrebščine? Kupite jih v prodajalni „katoliškega tiskovnega društva“ v Trstu, ulica delle Poste šte. 9 (pri veliki pošti). Tu najdete peresa, svinčnike, knjižice, črnilo in slično vse po najnižjih cenah.

n Marija Pomagaj na Brezjah. Jutri dne 30. avgusta, se bo obhajala na Brezjah obletnica kronanja čudodelne podobe M. B. Slovesno pontifikalno mašo ob 10. uri bo imel metropolit in goriški nadškof prevzvišeni gospod dr. Sedej.

n Jugoslovanski bogoslovsko-znanstveni shod se vrši jutri in v pondeljek v Zagrebu pod pokroviteljstvom zagreškega nadškofa Dr. Posiloviča. Razpravljali bodo o slovensko-hrvatski znanstveni organizaciji in vzhodnem cerkvenem razkolu.

n Kandidat so odpoveduje. Karol Šisković v Črnomkalu izjavlja, da ni res, da bo on kandidiral v istrski deželni zbor.

n Zveza Rima z morjem. Mesto Rim je oddaljeno od morja 21 km (približno 5 ur hoda). Po reki Tiberi, ki teče skozi Rim, ni možno voziti z velikimi parniki, ker je voda preplitva. Sedaj je kralj Viktor Emanuel potrdil načrt, da poglobe Tiberi tako, da bi lahko vozili največji parniki v Rim. Ob obeh bregovih Tibere bi pa zgradili tvornice in skladišča. Ob reki se napravi 40 m široka cesta z elektriško železnico in z avtomobilskim prometom. Mesto Ostija, ki leži ob morju, postane pravo rimsko predmestje.

n Javni shod v Boljuncu. Pretečeno nedeljo je sklicalo politično društvo za istrske Slovence in Hrvate javen ljudski shod v Boljuncu. Izživljali so nas, da če imamo pogum, naj tisti dan nastopimo, da se pogovorimo, „iz bik v brk.“ Vendar se nam pa zdi, da so ineli gospodje strah pred nami, kajti ves teden je „Edinost“ pisala, da bo shod ob štirih popoldne, zadnji dan je pa naznanila, da bo ob treh in to z očitnim namenom, da bi naše ljudi zbežala, češ „Edinjaši“ bodo prišli ob treh, naši pa šele ob štirih in v eni uri je pa popolnoma mogoče natveziti ljudem vse fraze, ki jih znata na pamet stari in mladi Mandič. No, shod se je vršil in „Edinost“ ter „Slovenski Narod“ pišeta, da je bilo nad 500 ljudij navzočih, po večini samih domačinov. Mi pa vemo, da jih ni bilo nad 200 in izmed teh komaj 30 do 40 Boljunčanov. Sveda je „Edinosti“ precej težko pisati o blamaži, ki so jo na tem shodu doživeli njeni pristaši in zato si skuša pomagati z navadnim sredstvom — z lažjo. In lažij je „Edinost“ nagromadila o tem shodu kar na kvintale. To ji pa ne bo pomagalo, pač pa le škodilo. Mi priporočamo vrlim Bržanom, naj prečitajo dotične notice v „Edinosti“ in prepričali se bodo, kako zna tržaški „krščanski“ in tako „resnicoljubni“ dnevnik „Edinost“ — lagati O shodu samemu pa to-le: Stari Mandič je govoril s svojih neuspehih v državnem in deželnem zboru, mladi Mandič se je pečal z vero. „Zavrženi“ deželnozborski kandidat Šiškovič je pa svaril navzoče pred groznim „bratomornim“ bojem, ki ga „zanašamo“ mi iz Kranjske na Primorsko. Ko je še bivši mednarodni in sedaj narodni socialist Jaklič prodal svojo modrost, so pa šli vsi skupaj v društveno gostilno na „pašarete“. Sklenili so namreč, da tega ne bodo delali, kar delamo mi. In ker so naši prejšno nedeljo spili, kakor ve lagati „Edinost“, kar 300 litrov vina, so rekli, da ne bodo pili vina, ampak pašarete. In kakor pašarete, izgleda tudi njihova politika.

n Za smeh. Ko je par liberalnih Škedenjčanov romalo preteklo nedeljo v Boljuncu na shod, jih je med potjo vprašal nek pastir, kam da gredo. Rekli so mu, da na shod. On pa jim je odgovoril: „Le pojdite, saj je že precej živine na rgu.“

n Ločitev duhov tudi med istrskim dijaštvom. Zadnjo soboto, 22. t. m., se je vršil ustanovni shod „Hrvaško-slovenskega akademiškega ferialnega društva za Istro“. Akademik Stojan Brajša je predlagal, da se sprejme paragraf, glasom katerega bo delovalo društvo na krščansko-demokratskem temelju. Vnela se je debata. Brajša, Butkovič in Džar so bili za, Ljuzarič in Bručić pa proti. Ker niso prišli do sporazuma, so katoliško-narodni akademiki takoj ustanovili lastno ferialno društvo „Dobrila“. Za predsednika je imenovan Brajša. Liberalci so osnovali „Istro“. Predseduje ji Slokevič. Na eni strani se organizuje ljudstvo od Trsta proti notranjsčini Istre, od druge pa vrli katoliški akademiki prodirajo iz središča vnan. Dal Bog, da kmalu napravimo železni obroč okoli breznačelnega tržaško-pazanskega liberalizma, tako daleč smo že, da so „slogogojci“ pokazali svojo protiversko barvo! Vrli istrski hrvaški katoliški akademiki naj nam bodo pri našem delu na pomoč, kakor jim bomo rade volje tudi mi!

n Iz „Zveze slovenskih zadrug“ Ríemanje. Preteklo nedeljo je bil občni zbor konsumnega društva, ki je pa za člane izpadel jako neugodno, kajti isti so se morali podpisati za deficit v znesku 12 tisoč kron. Občni zbor ali po njih sobranje, je vodil revizor „Zveze slovenskih zadrug“ v Ljubljani, katera je tudi vabila vse člane na občni zbor tako, da smo se iz dotičnega tri strani obsegajočega vabila prepričali, da je društvu odzvonila samostojnost. Ako pa bode ta Zveza tudi res rešila deficit, je veliko vprašanje, kajti ljudje so izgubili zaupanje do društva. Kislo jabolko je to za Zvezo, ki se je širokoustila, da ne sprejme nikakih gnjilih zadrug v svojo sredo. Opomniti je pa, da za tem konsumnim društvom stoji ríemanjska posilnica, ki je še hujše udarjena. Uboge brezkonfesionalne Ríemanjce pa tarejo še druge nadloge. Nekdo jim je za razne pravde s škofijo in ter različnimi oblastmi naračunal več tisočev. Ríemanjci pa nimajo kje vzeti. Tisti Tržačanje, ki so jih pripeljali do brezkonfesionalnosti, so zdaj nanje popolnoma pozabili. Kjer gre za evenk, gotove ljudi mine vsako narodnjaštvo in protirímanstvo.

n Kat. slov. izobraževalnemu društvu v Loki je daroval za društveno knjižico prevzv. g. škof dr. Nagl 50 K. čč. gg. Jožef Svetič, župnik, Janez Zalokar, žup. upr. in gđ. Terezija Pertot pa knjige. Plemenitim darovalcem, osobito pa prevzv. g. škofu iskrena zahvala.

n Ponarejeni bankovci za 100 kron. Po mestu krožijo ponarejeni bankovci za 100 K. Na madjarski strani imajo en rob širši ko drugi in se jih zato prav lahko spozna. Pozor torej!

n Vtopljenec. V ponedeljek po noči so na vznožju pomola Sv. Karla potegnili iz vode truplo okoli tridesetletnega moža. Ničesar se ni našlo na njem, kar bi bilo moglo pričati o njegovi osebi. Prepeljali so zato truplo v mrtvašnico pri sv. Justu.

Čuvaj parnika „Miramar“ je povedal, da je okolo 2. ure popolnoči zaslísal iz sredi morja vpitje na pomoč.

Pozneje je bil vtopljenec prepoznal od nekaterih težakov ki so izjavili, da je bil pokojnik njihov tovariš, nek Ivan po domače „Culata.“

n Razpisana služba. Na c. kr. deželnem sodišču v Trstu je izpraznjeno mesto jetniškega čuvaja.

n Dete padlo in se ubilo. V torek zvečer je padla iz tretjega nadstropja hiše št. 1 v ulici Crosada 3 letna deklica in obležala mrtva. Mati jo je pustila hipček samo na oknu in dete je omanihlo čez na ulico.

n Dr. Mandič je govoril na boljunskem shodu tudi o veri. Obrnil je oči proti nebu in milo je vzdihnil tako le: „Ako bi bil kdo od nas proti veri, ti naši svetinji, sem gotov, da ga vsi brez razlike po zasluženju zavrnemo v ti njega nes-pametnosti.“ Na podlagi te Dr. Mandičeve izjave pričakujemo, da bo najprvo zavrnil v njega nes-pametnosti voditelja tržaške politike Dr. Gregorina, potem svojega tovariša Jakliča in pa še marsikaterega izmed večjih in manjših bogov njegove stranke, o katerih je znano, da so proti naši svetinji sv. veri.

n Cvet iz dr. Mandičevega govora. Dr. Mandič neizmerno spoštuje sv. vero; ta je njegova svetinja, je rekel v Boljuncu. Premleval je pa o njej take fraze, katere so po drugih deželah liberalci že davno pozabili. Ako v 20. stoletju človek, ki ima akademično izobrazbo, in ki trdi, da je veren, svojim poslušalcem govori take-le besede: Našim klerikalcem je vera popolnoma postranska stvar: vera pri nas sploh ni v nevarnosti, — potem moremo iz tega sklepati le, ali da je on sam tako zarukan, da ne ve kaj je vera in kaj da govori, ali pa da so njegovi poslušalci tako zarukani, da tega ne vedo. Dalje je rekel tisti Dr. Mandič, ki ima sv. vero: „Klerikalci se borijo za nadvlado internacionalnega klerikalizma, kateremu hočejo ohraniti njega neizmerno bogastvo in gospodovalno pozicijo nad lahkovernim ljudstvom.“ K tej Mandičevi izjavi ne pišemo komentara, ker bi izbrisal utis, ki ga morejo napraviti na vsakega dobrega katoličana. Ta izjava Mandičeva mora odpreti oči tudi tistim zasleplencem, ki vedno trde, da naši voditelji niso proti veri. To izjavo, katera bi delala čast najbolj zagrizenemu brezvercu, si hočemo dobro zapomniti. Te besede Mandičeve so povzete dobesedno iz „Slov. Nar.“, v katerega odlaga svojo v Kopru pridobljeno fenomenalno modrost dolinski učiteljčke z laškim imenom.

n Divjaštvo edinjašev. Ker je na dan ustanovnega občnega zbora izobraževalnega društva v Dolini ljudstvo reagiralo na nesramna izzivanja učiteljev, akademikov in nekaj drugih sličnih „izobražencev“, je „Edinost“ pisala o divjaštvu naših ljudi; pisala je tudi o Dolinčanih, da so pijana sodrga i. t. d. Pretečeno nedeljo so pa nje somišljeniki hoteli udreti v hišo, kjer sta preučevala Tersegav in Cenčič. Divje vpitje in razgrajanje barab, ki zajemajo svojo oliko iz „Edinosti“ je trajala nad dve uri. Kričali so kakor zbesneli biki. Žugali so, da bodo kar hišo zažgali. Da ni manja kalo orožja, katerega so vajeni, kamnja, ni treba omenjati. Še ob 1. uri 5 minut je padel kamen v sobo, kjer ste spala Tersegav in Cenčič. Ta kamen je bil takšen, da bi bil nevarno ranil, kogar bi zadel. Nek liberalen falot je celo vrigel v Marijino podobno blato. Da ne pretiravamo dokazuje to, da preiskuje vse zadevo orožništvo in da sta bila že zaslišana Tersegav in Cenčič. Po onem znamenitem občnem zboru v Dolini je nekdo namazal z blatom kljuko na stanovanju boljunškega učitelja z zrah-ljano brado Urbančiča. Ne da bi znala, kdo je to naredil, je takrat „Edinost“ obrekla naše Boljunčane, da so oni to storili. Dokler „Edinost“ ne dokaže, kdo da je to naredil, je in ostane nesramna obrekovalka, ki krađe dobro ime poštenim ljudem. Sedaj se je pokazalo, kdo se poslužuje blata kot orožja. To so pristaši „Edinosti“. Take sadove rodi čitanje „Edinosti“ in občevanje z njenimi pristaši. Svojo liberalno jezo znašajo celo nad nedolžno podobo Matere božje. Potem pa še govori Dr. Mandič o ljubezi do sv. vere, te njih svetinje. Tudi učitelju Urbančiču so namazali kljuko z blatom najbržje njegovi so misljeniki sami, samo da so zamogli obrekovati naše ljudi.

i Shoda v Dolini in Boljuncu. V nedeljo se je vršil v Dolini protishod proti javnemu liberalnemu shodu v Boljuncu. Navzočih je bilo okoli

250 oseb. Na shodu so govorili: Cenčič o liberalizmu z ozirom na vero, gospodarstvo in politiko, akademik Mazovec o dijaštvu na vsenčiliščih, jurist Kovač o organizaciji in telovadnih odsekih, kaplan Volk o „Svobodni misli“, ki je bila na razpolago v občinskem uradu v Dolini, konečno je še v šaljivi obliki zafrknil liberalne študente akademik Silc. Ljudje so bili zelo navdušeni in so se z burnim odobravanjem in ploskanjem zahvaljevali govornikom. Čudili smo se, ko smo izvedeli, da je dolinskemu kat. slov. izobraževalnemu in podpornemu društvu v tako kratkem času pristopila ogromna večina vrlih Dolinčanov, ko je vendar „Edinost“ pisala, da je „mrtvorajeno dete“. No, pa saj se vedno prav nasprotno zgodi, kar prorokuje „Edinost“. — Skoro ob istem času se je vršil tudi shod v Boljuncu v kaplaniji, kamor se je zbralo okoli 100 oseb. Tam je navdušeno govoril F. Fersegav o krščansko socialnem gibanju in pozival navzoče, naj ostané zvesti zastavi, ki so jo dvignili. Govoril je tudi iz Doline došli Cenčič, nato Franc Mekinda, kaplan Piščanc iz Škedenja in Mislej od Sv. Ivana. — Oba shoda sta izvrstno vspela in z go'ovostjo smemo trditi, da imamo mi zabeležiti na teh dveh shodih stokrat večji speh, kot pa edinjaši na svojem klavernem shodu.

Iz okolice.

o Nesreče se kar vrstijo v Škedenju. Poročal sem o eksploziji v plavžih. Par dni pozneje, v petek 21. t. m. je padel v tovarni petroleja pri sv. Soboti 16 letni mladenič raz 10 metrov visokega odra na glavo med kamenje. Težko ranjenega so prenesli v bolnišnico, kjer je šele čez 2 dni v velikih mukah umrl. Pred kratkim je prišel sem iz Dekanov, da bi kaj zaslužil za svoje stariše, a prišel je po smrt.

V ponedeljek, 24. t. m. zjutraj je vdaril velik plamen na vrhu peči v plavžih vun, tako da je bilo v hipu vse železno ogrodje razbeljeno. Trije delavci so bili takrat na vrhu, ki niso znali kam bežati. K sreči je spodaj neki delavec ustavil plamen; le še eno minuto in vsi trije delavci bi se bili spekli v pravem pomenu besede. Prihodnjič Vam poročam, kake razmere vladajo v tej tovarni.

V sredo 26. t. m. zvečer pa je padel tudi neki mladenič mizar iz drugega nadstropja nemške šole na tla in se tako hudo pobil, da bo težko okrevati. Stavil je ravno lesen okvir na okno, kar omahne nazaj in nesreča je bila gotova. Nesreča nikoli ne počiva in človek ji pri vsej pazljivosti ne more uiti, kadar mu je namenjena.

Razne vesti.

r Pesem cesarice Elizabete. Cesar Viljem je poslal budapeštanskemu muzeju cesarice Elizabete madjarsko pesem v zlatem okvirju, ki se je našla v gradu „Ahilejonu“ ter jo je spisala pokojna cesarica.

r 500,000 mark je poneveril pri srednjenemški kreditni banki v Frankfurtu blagajnik Goltermann ter se ustrelil.

r 30 potnikov je utonilo s ponesrečenim parnikom „Folgefondenom“ na Norvežkem.

r Nemški poslanik v Washingtonu baron Speck pl. Sternburg je umrl v Heidelbergu pri operaciji.

r General svojim vojakom po bitki: „Fantje, dobro ste se držali, bili ste se kakor levi!“ — Prostak: „Dà, gospod general! Kdo bi pač zamudil priliko, vendar enkrat pošteno pretepati se, ne da bi se mu bilo bati žandarjev in sodnikov.“

r Kaj je trnek? Na to vprašanje je dal neki Anglež strastnemu ribiču tale odgovor: „Trnek je dolga šiba, na kateri je na enem kraju privezan črv, na drugem pa osel, ki ne ve, kako bi s časom gospodaril.“

r Testament. „Nimam ničesar, dolžan sem mnogo, kar še preostaja, zapuščam sorodnikom.“

r Iz gospodarske šole. Učitelj: „Kako ohranimo svinjsko meso najdalje sveže?“ — Učenec: „Ako pustimo svinjo živo.“

r Originalno reklamo je iznašel neki znani restavrater v New Yorku. V svoji restavraciji ima samo numerirane stole. Vsako soboto odpre. Gostje si lahko izbero sedež kakršnega hočejo. Gost, ki je cel teden sedel na številki, ki je v zapčateni kuverti, dobi povrnjen denar, katerega je tekom tedna zapravil v gostilni in povrh še kot častno darilo zlato uro.

r Kolera v Rusiji. Od 8. do 14. t. m. je obolelo v Rusiji za kolero 538 oseb, umrlo jih je 270.

Gospodarska zveza

centrala za skupni nakup in prodajo v Ljubljani
registr. zadruga z omejeno zavezo

javlja, da je svoje zastopstvo za Trst, Istro, Dalmacijo poverila

Svetku Hanibalu Skerl

TRSTU

ulica delle Poste šte. 9.

Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Novo narodno podjetje

prvega odlikovanega elektrofoto-
grafskega atelje-ja

A. Jerkič Via delle Poste 10.

Slikanje izključno pri čarobni električni razsvetljavi ob vsakem vremenu tudi zvečer.

Svetovna novost!

Svetko Hanibal Skerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico
jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi pošne pošiljatve od 5 K.
naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst
Via Giulia. — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posoji tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

ZALOGA

likerjev v sodčkih in butilkah
JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST
Veliki izbor

vsakovrstnih najfinjših in starih vin v butilkah.
Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinske pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Kdor hoče imeti **lepo in ceno vezane knjige** naj se potrudi v **knjigovoznico**

Antona Biecher,

(naslednik L. Paganl-ja)

Trst, ulica Madonna del Mare 6.

Izvršuje se prepro e kakor tudi najfinjše vezave knjig. Pri poročase preč. duhovščini

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore **preustrojilo v najnovejšem sloju.**

Ima na razpolago veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstve poroke in društvene sestanke.

Toči domače vino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarjem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST
(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Novo pogrebno podjetje

ulica Vincenzo Belini st. 13. (nasproti cerkve sv. Ant. Nov.)

Na razpolago so novi bogato okrašeni mrtvaški vozovi. Bogata zaloga najrazličnejših mrtvaških potrebščin. V zalogi so voščene sveče in krasni venc.

Sprejema se sprevođe za mesto, okolico in tudi za prepeljavo v druge kraje in druge dežele.

Cene zelo zmerne.

Telefon 14-02.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od
neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama.
Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Nova slovenska prodajalna!

Vendar enkrat imamo

svojo prodajalno v Trstu!

Prva in edina

slovenska prodajalna
za nabozne reči!

Katoliško tiskovno društvo v Trstu

je odprlo po dolgem prizadevanju svojo prodajalno MOLITVENIKOV, ROŽNIVENCEV, SVETINJ, PODOB, KIPOV, MONŠTRANC, KELIHOV, CERKVENIH OBLAČIL, raznih TISKOVIN za župnijske urade, vse pisarniške potrebščine itd. itd. Prodajalna izvršuje tudi NAROČILA IZ DEŽELE točno in hitro. — Dosedaj smo se klanjali tujcem, sedaj pa „SVOJI K SVOJIM!“

Trst - Va delle Poste 9 (pr veliki pošti) - Trst